

Jan Zamoyski, hetman zasłużony,
W bitwach stanowczy, zawsze zwyciężony.
W sercach Polaków zawsze żywy,
Jego chwała wiecznie nie ustanie, słyhać świetliwy.
Ojczyznę kochał, do boju gotowy,
W historii świeci jak gwiazda na polu nocy.

Hetman wielki, pan sławny i dzielny,
W bataliach mocarz, w radzie bystry.
Jan Zamoyski, którego cnota śpiewa,
Że z nieszczęść Ojczyznę wyrwał.

Pod Byczyną księżęta pokonał,
Moskwę potrafił, Tatarów zgnał.
Zamość zbudował, miasto sławne,
Gdzie nauki i sztuki kwitły.

Mecenasem poetów i uczonych,
Oświatę szerzył, o Rzeczypospolitej dobro dbał.
Jan Zamoyski, wzór cnót wielkich,
Dla Polaków duma i chluba.

W dawnym kraju, gdzie chwała kryje się w cieniu,
Hetman Zamoyski był jak złoto w mieniu.
Męstwo i mądrość w jednym sercu tkwiły,
Ojczyzny stróż, w bitwach i radach się święciły.

Pod Byczyną walczył, triumf swój osiągnął,
W polu jak orzeł, wrogów pokonał i zgładził.
Korona Polski na jego skroni błyszcząca,
Wielki hetman, w dziejach wieczności się zapisała.

W dziejach narodu, jak gwiazda na niebie,
Jan Zamoyski, mężny i dzielny w dziejach trwający wiecznie.

Młodość Jana Zamoyskiego, czas nauki,
W Padwie i Paryżu zgłębiał różne sztuki.
Prawo, filozofia, języków obce morze,
Chłonał niczym gąbka, młody szlachcic, o Boże!

Wojenne rzemiosło poznawał też pilnie,
W Italii i Francji u mistrzów skwapliwie.
Doświadczenie zdobywał, hartując ducha,
Na turniejach i w potyczkach, ach, jaka to chucha!

Już wtedy widać było, że to młodzieniec niezwykły,
Ambitny, zdolny, odważny i prawy, niczym rycerz z bajki.
Gotowy do służby Rzeczypospolitej,
Z przyszłością świetlaną, jak słońce w majestacie.

Wkrótce los dał mu szansę, by talent ukazać,
I sławą swą całą Europę zadziwić, czarować.
Zamoyski Jan, hetman wielki, kanclerz mądry,
Na kartach historii zapisał się złotymi zgłoskami, jak w księdze cudów.